

kaj narekuje naš gospodarski trenutek?

S seje delavskega sveta delovne organizacije

Zadnja seja delavskega sveta delovne organizacije je bila v znamenju dneva samoupravljalcev. Točka dnevnega reda je zajemala tudi podelitev priznanj „Najboljši samoupravljalec“ in seveda nekaj besed o tem velikem dnevu, ki simbolizira pridobitve našega delavskega razreda. Kljub temu, ali pa prav zato, pa se je razvila tudi živahna debata okoli ostalih točk.

Na seji delavskega sveta je naš glavni direktor prisotne seznanil z analizami stanja na področju gospodarjenja v nekaterih občinah, kjer žive in delajo tudi naši tozdi. Vemo, da smo v težkem in odgovornem času, ki zahteva dolgoročno gospodarsko stabilizacijo. Ta zahteva tudi ponovno preverjanje naših programov. Na osnovi analiz se bomo odločili za dosledno izvajanje teh ali pa — v kolikor bi bilo potrebno — za popravke naših planov. Določena gibanja se hitro spreminjajo in glede na ta moramo pač prilagajati tudi naše cilje. Tako nas v Labodu čaka preverjanje osnovnih kazalcev, oceniti moramo, kako bomo naše naloge izpeljali v bodoče. Tu je vprašanje nabave surovin, kjer je prišlo do prave eksplozije cen, analizirati bomo morali finančno plat, plan prodaje na domačem trgu in plan izvoza, kar vse naj bi bilo izpeljano do periodičnega obračuna. Poglobljene informacije naj bi

prišle do slehernega delavca in stekle naj bi podkrepile razprave o navedenih vsebinah kot tudi o organizaciji dela, o ceni kvalitete dela itd.

V sedanjem trenutku je še kako pomembno, da smo delavci med seboj dobro povezani, da imamo dovolj kvalitativnih informacij in, ne nazadnje, da si znamo razjasniti posamezna vprašanja. To zahteva veliko dela z ljudmi in nujno bo oživiti in poglobiti delo sindikalnih skupin. Zbor za pogovore ni primerna oblika, saj v teh primerih ne pride do množičnejših izmenjav mnenj. Bolje bomo morali izkoristiti naše tribunske minute in se znati pripraviti na kratke, jedrnat in učinkovite pogovore v skupinah. Tako bomo presegli polresnice in natolcevanja, ki se lahko pojavljajo tudi v naših okoljih. Določen namig lahko sproži plaz ugibanj, ki jim je nemudoma treba stopiti na rep. Več bi se morale sestajati tudi naše družbenopolitične orga-

nizacije, vloga konference sindikatov mora postati vidnejša. Stara je resnica, da le zadovoljen človek lahko dobro dela. Zato nam ne sme biti škoda časa za odkrit in tovariški pogovor, kadar se pojavi potreba po tem.

Sem pa sodi tudi jasna slika vsega, kar se tiče delavca. Izpeljati želimo metodologijo planiranja, da si bo sleherni med nami znal izračunati, kaj pomenijo obremenitve, kaj vse je vkalkulirano v fond minute... Trdimo lahko, da sistem, ki ni razumljiv delavcu, da bi si znal sam predočiti tako vitalna vprašanja, ni dober.

Seveda je tudi tokrat tekla beseda o proizvodnji in problemih, ki jih nikoli ne zmanjka. Povezani so s kvaliteto surovin, z zahtevnimi modeli, organizacijo dela...

Vsebinska seja delavskega sveta je bila pestra in aktualna. Sprejetih je bilo več sklepov, ki nas vse zavezujejo k odkritim in tovariškim odnosom ter k dobremu delu.

visoko priznanje GZS našima partnerjema

Na pobudo Laboda je izvršilni odbor Gospodarske zbornice Slovenije predlagal firmi Elmior in Melka za priznanje GZS. Z obema holandskima firmama sodeluje Labod že vrsto let (z Elmiorjem 14 in z Melko 12 let). V tem času so se med nami spletle čvrste niti, ki so pripeljale do višjih oblik sodelovanja.

O sklepu izvršilnega odbora gospodarske zbornice je delavce Laboda obvestil Marko Bulc, predsednik GZS, na našem srečanju.

Ob obisku v Sloveniji je delegacija hrvaškega odbora sindikatov tekstilne in usnjarsko-predelovalne industrije obiskala tudi našo delovno organizacijo. Gostje so se pogovarjali o gospodarjenju, izvozu, družbenem standardu in o vlogi tekstilne industrije sploh, hkrati pa so nam predstavili svojo organiziranost, probleme, s katerimi se srečujejo, in seveda uspehe, ki jih dosegajo.

več pozornosti zagotavljanju varnih in zdravih delovnih razmer

Javna razprava o osnutku:

— družbenega dogovora o ukrepih in aktivnostih za zmanjšanje in odpravljanje težkih in zdravju škodljivih razmer na delih in nalogah, pri katerih se predlaga štetje zavarovalne dobe s povečanjem, ali pa je ta že priznana (dogovor o benificirani delovni dobi),

— družbenega dogovora o usklajevanju pokojnin.

Novi sistem pokojninskega in invalidskega zavarovanja prinaša nekaj novosti, med katerimi sta še posebej pomembni naslednji:

— Prva zadeva usklajevanja pokojnin z gibanjem povprečnih nominalnih osebnih dohodkov. Pokojnine naj bi usklajevali dvakrat, in sicer med letom in na začetku naslednjega koledarskega leta. Z usklajevanjem med letom naj bi dosegli 90 odstotkov povprečne rasti nominalnih osebnih dohodkov. Tak način usklajevanja seveda pomeni večjo gmotno in socialno varnost upokojencev. Da se položaj upokojenca ne bi bistveno poslabšal v primerjavi s tistim, ki ga je imel kot delavec v združenem delu, je predvideno tudi usklajevanje pokojnin glede na rast družbene produktivnosti dela.

Posebej zanimiva je novost, po kateri naj bi usklajevali tudi pokojnine, odmerjene v različnih obdobjih. To je pomembno za tiste upokojence, ki so svojčas delali v panogah, v katerih so zelo nihali osebni dohodki.

Druga novost se kaže v zahtevi po doslednejšem uveljavljanju ukrepov za zdravo in varno delo. Vse aktivnosti v OZD morajo potekati tako, da ne bi bilo potrebno uvajati benificirane delovne dobe.

V ta namen so potrebni predvsem tile ukrepi:

— uvajanje varnejših in združenih delovnih, tehnoloških in drugih postopkov, opreme in

sredstev za osebno varstvo delavcev,

— skrajševanje delovnega časa,

— začasno ali trajno pre-razporejanje delavcev (rotacija),

— zdravstveno in varnostno usposabljanje,

— dodatni načrtovani odmori, podaljšani letni dopust in ustrezna prehrana,

— načrtna zdravstvena rekreacija delavcev,

— dosledna uporaba opreme za osebno varstvo delavcev.

Torej bi benificirano delovno dobo uporabili le v skrajnih primerih, ko z nobenim drugim ukrepom ni mogoče zavarovati delavčevega zdravja. Zlasti v sindikatu moramo izhajati iz dejstva, da ima delavec pravico do takšnih delovnih razmer, ki mu zagotavljajo telesno in moralno integriteto ter varnost.

Omenjene novosti konkretizirata zgoraj navedena družbena dogovora, javno razpravo o njih pa vodijo republiški odbori sindikatov dejavnosti vključijo pa se občinski sveti Zveze sindikatov Slovenije. Republiški svet ZSS bo po končani javni razpravi sprejel stališča do vsebine obeh dogovorov.

Adjustaža v Ločni.

V okviru teh aktivnosti sta medobčinski svet Zveze sindikatov za Dolenjsko in občinski odbor sindikata delavcev tekstilne in usnjarsko-predelovalne industrije Novo mesto organizirala 21. junija 1984 regijski posvet, na katerem so udeleženci konferenc osnovnih organizacij in osnovnih organizacij zveze sindikatov ter delavci strokovnih služb OZD tekstilne in usnjarsko-predelovalne industrije dolenjske regije sprejeli naslednja stališča in pripombe:

Družbeni dogovor o benificirani delovni dobi

Pri tretjem členu, ki govori o ukrepih za odpravljanje težkih in zdravju škodljivih delovnih razmer, udeleženci posveta menimo, da bo težko realizirati uvajanje novih sodobnih tehnoloških postopkov in s tem zagotoviti boljše delovne razmere ker nam sedanje gospodarske razmere in dohodek tega ne dopuščajo. Pričakovati je, da se bodo OZD raje odločile na nekaterih delih in nalogah za uvedbo benificirane delovne dobe, kot pa za nakup drage opreme in

sredstev za osebno varstvo delavcev.

Kdo bo spremljal uresničevanje družbenega dogovora v OZD?

Glede na zadolžitve, ki naj bi jih z družbenim dogovorom prevzela zveza sindikatov, menimo, da osnovne organizacije zveze sindikatov niso in ne bodo sposobne realizirati naloženih obveznosti, saj gre v večini primerov za strokovne naloge, ki jih lahko rešujejo le usposobljene službe. Zato bi morali te naloge natančno razmejiti.

Menimo, da je v sedanjem trenutku, še posebej v tekstilni industriji, dovolj tehničnih razlogov za uvedbo benificirane delovne dobe na nekaterih delih (v tkalnicah, predilnicah), predvsem zato, ker gre za težke in zdravju škodljive delovne razmere, ker na teh delih delajo žene, ki morajo poleg delovnih obveznosti skrbeti za družino in nositi breme biološke reprodukcije. Zato podpiramo elaborat, ki je v tej zvezi že pripravljen za našo dejavnost in se zavzema za to, da bi do uvedbe benificirane delovne dobe čimprej prišlo.

Republiškemu odboru sindikata dejavnosti predlagamo, da spodbudi na zvezni ravni enotno urejanje benificirane delovne dobe, saj nas k temu zavezuje sprejeta zakonodaja.

Družbeni dogovor o usklajevanju pokojnin

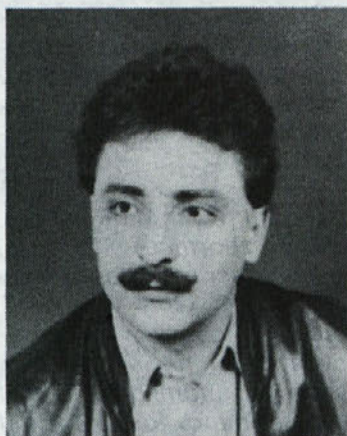
Usklajevanje pokojnin po rasti družbene produktivnosti dela, ki jo predvideva 22. točka dogovora, je v sedanjih razmerah, in dokler ne bo prišlo do ponovnega stabilnega gospodarjenja, neuresničljivo. Zato se postavlja vprašanje, kako usklajevati višino pokojnin v tem prehodnem obdobju.

S tretjim členom dogovora bo omogočeno usklajevanje prej odmerjenih pokojnin s kasneje odmerjenimi (rudarji). Zato bi morala republiška skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja pripraviti analizo višine pokojnin in zaostajanja po dejavnostih ter na osnovi analize pripraviti prioriteten vrstni red usklajevanja pokojnin.

Prek republiškega odbora sindikata dejavnosti zahtevamo usklajevanje pokojnin v zveznem merilu. Še posebej mislimo na izenačevanje potrebne delovne dobe za upokojeve.

Pripravi
SLAVICA PUTRIH

NAJBOLJŠI SAMOUPRAVLJALCI

Slavko Jerman, rojen leta 1953, je v Labodu zaposlen od leta 1972, sedaj pa dela kot nabavni referent v tozdu Commerce. Okolje ga pozna kot zelo delavnega, poštenega in doslednega sodelavca in družbenopolitičnega delavca. Predvsem pa so vidna njegova prizadevanja v sklopu sindikalne dejavnosti, kjer si je vedno prizadeval za dobro delo in aktivno družbenopolitično dejavnost.

Majda Likar, rojena leta 1958, se je v Zali zaposlila pred desetimi leti kot industrijska šivilja. Ob dobrih delovnih rezultatih uživa v svojem okolju tudi ugled prizadevne družbenopolitične delavke. Udeležila se je večih seminarjev s področja mladinskega političnega dela, aktivno se vključuje v kulturno in v samoupravno življenje tozda.

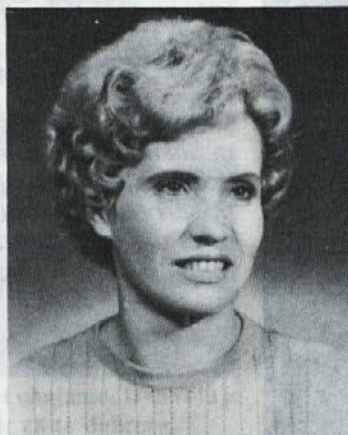
Emilija Pucelj iz Temenice je že 19. leto v tem okolju, in sicer na delih in nalogah kuharice. Kot skrbno delavko in tovariško sodelavko jo je kolektiv večkrat imenoval v organe upravljanja, pomemben delež pa je prispevala tudi k uspehom enote CZ, kjer je učila mlade in več let uspešno vodila enoto prve medicinske pomoči.

Kot industrijska krojačica se je Marija Lenič zaposlila v Tip-topu leta 1975. Njena strokovnost in tovarištvo sta odliki, ki sta ji prinesli veliko zaupanje okolja. Povedati velja, da je aktivna tudi v organih upravljanja in družbenopolitičnem delu, kjer si je vedno prizadevala za dosledne samoupravne in delegatske odnose.

Velinka Jalovec je rojena 1946, pred 14 leti pa se je zaposlila v Libni kot industrijska šivilja. Poleg visokih delovnih uspehov dosega lepe rezultate tudi na področju družbenopolitičnega dela. V svojem okolju je zelo priljubljena. Kot delavko z vidnimi rezultati in kot dobro tovarišico jo je Libna imenovala za najboljšo samoupravljalico za letošnje leto.

Tinca Žlogar se je v Ločni zaposlila leta 1957. Kot vzorno delavko jo je njeno okolje večkrat imenovalo v organe upravljanja, aktivna pa je tudi v celotnem delegatskem sistemu. Po svojih najboljših močeh se vedno vključuje v razreševanje problemov in skuša z odgovornim odnosom kar največ prispevati k našim skupnim uspehom.

Marija Janžel je rojena leta 1954, v Delti pa je kot priučena šivilja zaposlena deveto leto. Pri delu dosega izredne uspehe, zelo prizadevna pa je tudi na področju organov upravljanja, športa in kulture. Še posebej pa je treba izpostaviti njeno vlogo v industrijskem gasilskem društvu in enoti CZ.

Sonja Kastelic je v Labodu od leta 1979, opravlja pa odgovorna dela in naloge vodje knjigovodstva. Vidna je njena vloga tudi pri družbenopolitičnem delu, kjer si vedno prizadeva za aktivno in ustvarjalno sodelovanje, s svojimi izkušnjami pa rada pomaga tudi sodelavcem. V delo se vključi povsod, kjer je predlagana in kjer je njeno sodelovanje potrebno.

propagandne akcije

Reklama ni vse, brez reklame pa vse skupaj nič ni — bi lahko predelali star ljudski rek, ki se je prvotno nanašal na

zdravila. Toda današnji časi so taki, da prihaja reklama vse bolj v ospredje in zato temu področju tudi v Labodu namenimo vse več pozornosti.

Med načrtovanimi akcijami za letošnje jubilejno Labodovo leto so tudi dnevi Laboda v različnih krajih ali trgovskih hišah. Poročali smo že o uspehi

Vemini akciji, ki ji je sledil teden Laboda v Nami in njenih poslovalnicah, v Volni, Maksi marketu, mariborskem Merkurju, v celjskem Teku in v Murski Soboti.

V juliju so stekli Labodovi dnevi tudi v Sarajevu, nato pa sledi Niš.

Povemo naj, da dnevi Laboda pomenijo širšo informacijo kupcu o našem programu in seveda propagandno akcijo hkrati.

Marko Bulc, predsednik GZS, je pozdravil prisotne in nam čestital ob jubileju. Ob prerezu Labodove zgodovine je poudaril pravilne odločitve, pravočasno orientacijo v izvoz, odločnost in marljivost našega kolektiva.

Ob jubileju je Labod prejel tudi veliko plaketo skupščine občine Novo mesto.

Tudi lepih narodnih pesmi ni manjkalo.

Zadnji dan junija smo se srečali delavci Laboda v Dolenjskih Toplicah. Tokrat smo se prvič dobili na skupnem pikniku vsi delavci Laboda z družinskimi člani in našimi upokojevc. Bilo nas je blizu 2500 in jasa sredi gozda je bila polna „naših klubov“. Prijetno je dišalo in nič uvoda nismo potrebovali v veselo vzdušje.

Med našimi gosti so bili tudi Marko Bulc, predsednik Gospodarske zbornice Slovenije, generalni sekretar GZS, predsednik odbora naše dejavnosti pri RS ZSS Klofutar ter predstavnik občin Novo mesto in Krško. V govoru je Bulc poudaril vztrajnost in žilavost tekstilne industrije in voljo Laboda, ki se je s pravimi ljudmi na čelu znal obdržati kljub najtemnejšim napovedim. Čestital je „naši Labodovi jati“ ob visokem jubileju in nam tudi za v bodoče zaželel vse najboljše. Predsednik skupščine občine Novo mesto, Uroš Dular, pa nam je ob jubileju izročil veliko plaketo Novega mesta.

Za prijetno počutje je bilo dobro poskrbljeno. Neutrudno je Mito Trefalt pripravljala družabne igre, ki so spravljale v smeh udeležence teh in gledalce. Plesali smo od jutra do pozne noči, ko smo okoli kresa sklenili roke in zaplesali kolo. In seveda pridno smo zobali pripravljene dobrote, med katerimi je bilo tudi 723 kg volovske pečenke, 1200 l golaža, pa kotleti, čevapčiči in ostale dobrote ki so jih pripravili gostinci iz Dolenjskih Toplic.

Naše srečanje je bilo zares prijetno in v celoti uspešno. Priznanje in zahvala gre vsem, ki so ga pomagali pripraviti — od mladincev, ki so poskrbeli za popularni srečelov, do nastopajočih in vseh, ki so bili ta dan „v službi“, največje priznanje pa gre pripravljalnemu odboru.

Radi smo se pridružili tudi veseli družini naših upokojencev.

Mito Trefalt je pripravil vrsto zabavnih iger, ki smo se jim radi odzvali.

Volovska pečenka je posebnost, ki jo v zadnjem času zopet obujamo. Dva vola je spekla ekipa iz Radgone, saj bliže ni bilo strokovnjakov za te dobrote.

Po skoraj dvajsetih letih je na železniško postajo v Stražo pripeljal potniški vlak. Prispel je iz Ptuja s 700 člani kolektiva Delte, njihovimi družinami in upokojevc, ki so se za pot dobro pripravili, saj so imeli na vlaku celo bife.

Pred nami so dopusti. Letos gredo najprej na oddih delavci iz programa VO, nato pa še delavci iz programa PŠ. Vsem želimo prijetno dopustovanje in srečno vrnitev na delo!

za primerno ceno moramo ponuditi dobro kvaliteto

Že od maja naprej smo bili pripravljeni — kot potrošniki — na skokovit dvig cen. Pričakovane podražitve so pogojevale teko rekoč množične nakupe, ki so pomagali sprazniti tudi naša skladišča. Od tu naprej pa je zmanjkalo rezerv in nakupovalna mrzlica. ca je spriči obilice nakupljenih atriblov pojenala.

Cene se zares niso dvignile čez noč, toda pričakovati je — vsaj v naši dejavnosti — da bo do skoka šele prišlo. Kako se bodo torej gibale cene naših proizvodov in kakšne so naše naloge s tem v zvezi, razmišlja direktor tozda Commerce, Marjan Vodopivec:

„V Labodu smo se sicer dogovorili, da bomo skušali ostati v sprejemljivih okvirih in da našega deleža v strukturi cene ne bomo dvigovali. Za to ceno pa vendarle moramo ponuditi kar najvišjo kvaliteto in kar najmodernejši in praktični model hkrati. Toda ob tako zastavljenih načrtih so se pojavile nenapovedane in nepričakovane podražitve osnovnih materialov. Proizvajalci napovedujejo za sezono pomlad — poletje tudi do sto odstotne podražitve tkanin in ostalega pomožnega materiala. Torej se nam ne obetajo lepi časi. Zavedamo se, kakšne cene trg lahko sprejme, vemo pa tudi, da bomo med kupci ostali iskani le z najvišjo kvaliteto in izbranimi kreacijami. Torej se moramo orientirati znotraj teh koordinat. Le tako zastavljeno delo bo omogočilo tudi nam — proizvajalcem — primeren dohodek in, na drugi strani, bodo le kvaliteta, modnost in uporabnost še privlačile kupce.

Trezno moramo pogledati naprej in se pripraviti na težje čase. Doslej smo z dobro organizacijo vedno uspevali premagovati težave, ki so že nekaj let v konfekciji in v celotni tekstilni industriji močno prisotne. Zavedati se moramo, da trgovina nima denarja in da torej kupuje vse manj in bolj

preudarno. Pričakujemo lahko bolj razdrobljena naročila in temu moramo prilagoditi tudi našo proizvodnjo. Torej pričakovati moramo vse bolj pestro delo, manjše naloge in večje število artiklov.

Splošna situacija pa lahko vpliva tudi na zmanjšan obseg naše kooperacije. Seveda so zaenkrat to le predvidevanja, ki jih pa moramo postaviti na kar najtežjo točko, da nas še taki viharji ne bi premagali. Naša velika naloga mora biti bdenje nad stroški. Vemo, da ni rešitve v visokih cenah, zato se moramo znati organizirati tako, da bo stroškov čim manj. Le tako bomo lahko vnovčili svoje lastno delo, ki ob vse zahtevnejšem trgu postaja vse težje. Več moramo dodati znanja naši dosednji praksi in še bolj organizirano moramo iti v nove sezone.

Zato smo se odločili, da bomo še naprej spremljali cene tudi na naših zborih. Za potrditev teh sicer ni več nujen sklep organa upravljanja, v Labodu pa vendarle menimo, da bi morali biti vsi delavci seznanjeni s cenami naših proizvodov. V strukturi te moramo vedeti, da pomeni naš delež le od 15 do 25 odstotkov, da je tu pomembna postavka cena materiala in pomožnih materialov, da je delež trgovine 30-odstoten in da gre na to ceno še 15-odstotni davek. Z našim deležem — od 15 do 25% — moramo pokriti stroške in delo... Zato ni odveč še enkrat ponoviti, da se moramo obnašati preudarno, delati kvalitetno in biti pri zahtevah tržišča elastični.

Torej se bomo tudi v bodoče srečevali na zborih s cenami naših izdelkov, pretehtali jih bomo in skušali ponuditi — vsaj v tistem deležu cene, ki je naš — sprejemljivo višino.”

posebna izobraževalna skupnost za tekstil

Posebna izobraževalna skupnost za tekstil je imela svojo redno skupščino ob zaključku šolskega leta. Povedati velja, da smo bili delegati iz zbora uporabnikov polnoštevilni, iz

zbora izvajalcev pa sta manjkala dva delegata. Mnenje prisotnih je bilo, da sta oba delegata zaslužila javno kritiko in da ni opravičila za izostanek.

Na seji je bil posredovan zaključni račun PIS za tekstil in hkrati zaključni račun izobraževalne skupnosti Slovenije. Izobraževanje ima v našem prostoru prioriteto nalogo, kljub temu pa se težje gospodarske razmere seveda odražajo tudi v financiranju te dejavnosti. Prav s finančnimi problemi je povezano tudi vprašanje, ki ga je izpostavil delegat iz doma učencev v Kranju, kjer je večina učencev prav iz tekstilne srednje šole. Poudaril je, da bi morala v domu teči tako izobraževalna kot tudi vzgojna dejavnost, kar pa je glede na normative — en vzgojitelj na 30 učencev je zapisano, dejansko pa je učencev še enkrat več — kaj težko izpeljati. V tem primeru gre lahko največ za nadzor, kar pa glede na današnje vzgojne in izobraževalne naloge nikakor ne zadošča. Izpostavil je tudi vprašanje učencev iz drugih republik, ki zahtevajo še več individualnega dela.

Sicer pa je debata okoli izpolnjevanja planov izzvenela v ugotovitev, da je še vedno premalo praktičnega pouka. Po analizi, ki bo narejena prihodnje leto, ko bo usmerjeno izobraževanje zaključila prva generacija, bo šele moč do konca izreči oceno in predlagati ukrepe. Delegati so menili, da bi se morali na vsak način zavzeti za več praktičnega dela na vseh stopnjah.

Precej pozornosti je bilo posvečene izobraževalnim centrom v delovnih organizacijah in ponujenim novim programom za šolanje v naši branži. Novost je profil tekstilni predilec, profil, ki naj bi se izobraževal v delovni organizaciji po ponujenem programu in si s tem pridobil splošno veljavno spričevalo in ne le interno kvalifikacijo. Za konfeksionarja 1 pa je bil skupščini ponujen program prilagojenega izobraževanja, ki naj bi potekal v zavodih. V javni razpravi so izobraževalni programi s predmetniki tudi za teks-

tilnega mehanika in pomožnega tekstilnega mehanika.

Delegati so na skupščini opozorili tudi na vlogo posebnih izobraževalnih skupnosti, ki se pri nas na splošno še premalo ukvarjajo s svojo lastno problematiko in še vedno preveč z vsebinami, ki jih posreduje republiška izobraževalna skupnost. Menili so, da bi v našem primeru morali tekstilni problematiki v izobraževalnem sistemu in nasploh posvečati še več pozornosti, da bi počasi tudi v celotni družbi spremenili tretma tekstilne industrije.

oddelek konfekcijski tehnik

Na osnovi sprejetih smernic kadrovskega razvoja v DO Labod so samoupravni organi tozdv Libna, Ločna, Temenica in Commerce potrdili izvedbo organizacije oddelka za izobraževanje ob delu — konfekcijskih tehnik V. stopnja. Izvajalec programa je Srednja tekstilna šola Maribor.

Ker se je iz tozdv prijavilo premalo kandidatov, smo v dogovoru z DO Novoteks vključili v izobraževanje tudi kandidate iz te delovne organizacije.

Oddelek šteje 19 kandidatov, in sicer:

Libna 6 kandidatov, Ločna 4, Temenica 2, Commerce 1, Novoteks 7.

V oddelek so vključeni slušatelji, ki imajo končano poklicno šolo, tako da za 1., 2. in 3. letnik opravljajo diferencialne izpite. Po opravljenih diferencialnih izpitih bodo kandidati opravljali 4. letnik po skupnem programu.

Predavanja so organizirana ob petkih popoldne in sobotah dopoldne, in sicer v Ekonomski srednji šoli Novo mesto.

S predavanji smo začeli 25. 5. 1984, slušatelji pa so opravili že izpite iz naslednjih predmetov: tehnologija konfekcije za 1. letnik, krojno risanje za 1. letnik, krojno risanje za 2. letnik, varstvo pri delu za 3. letnik in krojno risanje za 3. letnik.

Način dela je tak, da „vleče” skupino, da redno opravljajo izpite in če bo tako tudi v

bodoče, bomo v naših okoljih kmalu pozdravili nove konfekcijske tehnike.

Prav tak način izobraževanja poteka tudi v tozdu Delta, vključenih je 20 kandidatov, opravili so izpite iz tehnologije konfekcije za 1. letnik in varstva pri delu za 3. letnik.

V Labodu se zavedamo, da je v znanju prihodnost, predvsem pa moramo nuditi vse več znanja našim neposrednim proizvajalcem, saj se tehnologija v svetu naglo razvija, zahteve na tržišču pa so vse večje.

Z organizacijo obeh oddelkov, v Ptuj in Novem mestu, smo naredili velik korak v izobraževanju.

TATJANA MAREŠIĆ

NOVICE IZ ZALE

V Zali imajo kar 30 stalnih krvodajalk. Med temi jih ni malo, ki so kri darovale že 15-krat. Ob odvzemih se morajo tako porazdeliti, da proizvodnja ne bi trpela, a da ne bi bila prikrajšana niti krvodajalska postaja. S preudarnim in humanim odnosom se da vse doseči.

Sodelovanje Zale z osnovno šolo v Idriji je zelo pestro. Ob koncu šolskega leta je 12 učenk iz 8. razreda opravilo v Zali proizvodno delo, ki je bilo ob zaključku osemletnega šolanja organizirano z namenom, da se mladi spoznajo z različnimi profili v našem gospo-

darstvu. Dekleta so se počutila dobro, kar so dokazale tudi s prizadevnostjo — ročno so številčile in vstavljale etikete.

Ura za evidentiranje prihodov in odhodov se v Zali dobro obnese. Sicer glede discipline tudi pred tem ni bilo težav, toda za točno in takojšnjo evidenco prisotnosti je sedanji način mnogo ugodnejši. Izračun je pokazal, da delavke delajo v poprečju (kadar ni izrednih akcij) 30 minut več.

Velike obveznosti so narokovale, da se dela v neposredni proizvodnji lotijo prav vsi delavci Zale. Delo je teklo na prosto soboto, režijci pa so se lotili celo šivanja podlog in seveda tudi enostavnejših del.

stili letošnjega poletja

Če ste vsaj malo poslušni diktatorki modi, vas bo gotovo zanimalo, kaj naklepa in zapoveduje za letošnje leto. Modne tendence se že dolgo niso tako razbohotile, kot se to dogaja zadnjih nekaj sezon, to pa seveda ponuja širok spekter modnega izgleda. Od vašega karakterja, okusa, še

bolj pa seveda od debeline denarnice je odvisno, kakšen bo letos vaš stil oblačenja, lahko pa izbirate med mnogimi stili, npr:

— **mornarski stil**, ki je že osvojil široke množice v belomodri kombinaciji;

— **skavtski ali taborniški stil**, funkcionalen in najlažje predstavljen na mladih-tu igrajo glavno vlogo detajli, kot so žepi s poklopci, epolete na ramenih bluz in srajce...

Barve so sveže, zemeljske, kar je to sezono sploh najpomembnejše.

Elegantno oblečene ženske pa naj bodo še naprej elegantne; moda je namreč spet osvojila detajle, kot so ferone, pentlje, reverji. Ta nova eleganca pa naj bo umirjena, brez romantičnega nadiha. Predvsem so pomembni modni dodatki, ki naj jih večje in s pravo mero okusa izbere vsak ali vsaka. Nanje pa naj pomislijo tudi tiste, ki so zanemarile skrb za atraktiven in moden izgled.

Barvne kombinacije so letos malo drugačne kot lani, razen že prej omenjenih zemeljskih tonov je povsod prisotna bela kot osnovna barva kombinacije ali pa obrobe. Vodilna modna tkanina je lan, atraktivnost in funkcionalnost tega materiala pa zagotavljata njegov primat še najmanj za nekaj sezon.

MOJCA

slovenski ljudski pregovori in reki

Dan je treba pri glavi loviti, ne pri repu.

Eno leto je dolgo, več jih pa hitro mine.

Je v mladih letih setev, bo v starih dobra žetev.

Kasno vstati in rano jesti ni mogoče.

Lepota sivih las je prav obrnjen čas.

Kako se nekaj izvrši, od človeka zavisí.

Ena beseda češče bolj škodi, kakor toča po deželi.

Kdor pameti noče slišati, jo mora čutiti.

Bolje je delo pred seboj storjeno, kakor za seboj puščeno.

Lonec lončarja hvali.

Kdor je zdoma, ima eno misel, kdor je doma, jih ima tisoč.

ponovno na debelem rtiču

Tudi letos smo v Labodu organizirali letovanje otrok naših delavk. Kot lansko leto smo se tudi letos odločili za kolonijo v sklopu Rdečega križa iz Novega mesta. Tako bo najbolje poskrbljeno za pedagoško vodstvo in za zdravstveno preventivo hkrati.

Kolonija bo na Debelem rtiču od 9. do 20. julija. Kriteriji so znani že iz prejšnjih kolonij, ponovimo pa naj le še število otrok iz posameznih tozdov. Pet otrok bo iz Delte in prav toliko iz Libne, 4 iz Tip-topa, po 3 iz Zale, Temenice in Commerca ter 2 otroka iz DSSS.

Kako so otroci preživeli teh nekaj dni na morju, pa bodo gotovo sami poročali v naslednji številki glasila.

Tudi letos bodo naši otroci letovali na Debelem Rtiču. Želimo jim veliko sonca in veselja. Posnetek je iz lanske kolonije.

iz dela planinske sekcije

Planinska sekcija Labod, je tudi za letošnje leto pripravila program dela. Uspešno sodelujemo s planinsko sekcijo tovarne zdravil Krka, saj smo se v letošnjem letu udeležili že dveh izletov. Zaradi sprememb v koledarju dela v tozdu Ločna, saj so bile v maju delovne vse sobote, pa tudi v juniju sta bili dve delovni soboti, imamo težave pri izpeljavi izletov. Do sedaj smo izpeljali naslednje izlete:

- 12. maja na Učko,
- 26. maja na Polževo,
- 9. in 10. junija na Pohorje,
- 23. junija na Šmarno goro.

Sezona izletov v visokogorje letos zaradi velikega snega kasni, zato so bili dosežani izleti organizirani na nižje gore, saj so tudi te zelo lepe. Naša želja je, da bi oživel sodelovanje z ostalimi tozdi in da bi se naših izletov udeležili tudi njihovi planinci, oziroma da bi se mi pridružili njihovim izletnikom.

MARICA PRAZNIK

času. Tudi mi smo obiskali te centre (Areh, Roglo, Kope).

Iz Areha, kjer je lep razgled po gričevju v okolici Hoč, smo se podali po gozdni poti do potoka Lobnica, kjer je bila do leta 1961 speljana 13 km dolga riža za splavljanje lesa, od tu pa mimo Črnega jezera do Osankarice. Tu je leta 1943 padel v boju z Nemci Pohorski bataljon. V okrilju mogočnih smrek je skromen spomenik, ki priča o borbi pogumnih borcev za našo svobodo. Čakala nas je še pot do koč na Pesku, kjer smo končali sobotni pohod. Seveda smo se podali tudi na Roglo, ki je le pol ure hoje oddaljena od Peska.

V ranem sončnem jutru smo krenili mimo Lovrenških jezer do Ribniške koč. Pohorje je poznano tudi po številnih vodnih virih, vendar si nisem predstavljala, da je toliko izvirov in močvirja na taki višini. Pa tudi zaplate snega smo že videli v senčnih krajih. Pri Ribniški koči je bil lep razgled po zahodnem delu Pohorja. Kmetije so raztrešene po obronkih gozdov. V glavnem se bavijo z živinorejo in gozdarstvom. Po krajšem počitku smo krenili do Kop in Kremžarjevega vrha do Slovenj Gradca, kjer nas je čakal avtobus.

Kljub temu da je bila za nami naporna dvodnevna hoja (prehodili smo približno 70 km), smo se takoj pričeli pogovarjati o naslednjem izletu.

MARICA PRAZNIK

zalin izlet

Čeprav živimo v času varčevanja, smo šle delavke Zale 9. in 10. junija 1984 na izlet. Cel teden je deževalo, a sobota in nedelja sta bili izredno lepi. Že to nas je spravilo v dobro voljo. Na avtobusni postaji nas je že čakala vodička Cveta, doma iz Bovca, šofer Ivan pa nas je vozil.

Pot nas je vodila iz Idrije do Metlike, kjer smo imeli prvi postanek. Tu smo stikale po trgovinah. Nedaleč od mesta stoji tovarna lahke konfekcije in blaga Beti. Po zaslugi naše delavke Marije so nas v Beti sprejeli, čeprav nismo bili najavljene za obisk. Betin uslužbenec nam je nazorno razkazal delavnico in pokazal stroje, na katerih nastaja blago. Prijazno je odgovarjal na naša številna vprašanja. Z zanimanjem smo opazovale, kako nastajajo kopalke, ki so jih ravno takrat izdelovali. V imenu vseh delavk Zale bi se rada zahvalila vsem delavkam in delavcem tovarne Beti za sprejem.

Nadaljevali smo vožnjo mimo Karlovca do Plitvic. Tu smo se namestili po sobah v bungalovih. V hotelu Grabovac smo pojedli skromno kosilo, potem pa se odpeljali proti Plitvicam. Ker je bilo vreme

lepo, smo si lahko ogledali vsa zgornja in spodnja jezera ter slapove. Kako prijetno je bilo peščiti po svežem zraku in opazovati neokrnjeno naravo! Utrujeni smo se vrnili v hotel, povečerjali in se odpravili na zabavo.

Naslednji dan smo potovali do Reke, kjer smo kosili, potem pa proti Opatiji, kjer smo se zadržali malo več časa. Opatija je zelo zanimivo mesto. Že je bilo opaziti turistični vrvež. Ulice so bile polne prodajalcev raznega okrasja in spominkov. Ogledali smo si tudi razstavo čudovitih sobnih rastlin z vsega sveta.

V veselem razpoloženju nam je čas kar prehitro minil. Na poti proti domu smo se ustavili še v Buzetu, za slovo pa smo si nazdravili še v Postojni.

V večernih urah smo se utrujeni in kar malo otožni vrnili v Idrijo.

Res je škoda, da se izleta delavke Zale niso udeležile v večjem številu.

MIRA JERAM

ZAHVALA

Zahvaljujemo se delavcem kolektiva Labod in še posebno delavkam tozda Ločna za pomoč in iskreno skrb za otroka vaše preminule sodelavke.

*V imenu sorodstva
Ema in Goran
Brakočević*

vtisi s pohorja

Pridružili sva se planincem Krke, ki so organizirali dvodnevni izlet po Pohorju. Na Pohorju se začne slovenska planinska pot—transverzala, ki se konča v Ankaranu. Naše izhodišče je bil Areh, ki nam je bolj poznan kot smučarski center. Do tu smo se pripeljali z avtobusom. Čakalo nas je še 16 ur hoje do Slovenj Gradca, kjer smo končali našo dvodnevno pot. Pohorje nam je verjetno poznano kot zimsko športno središče Štajerske, je izredno lepo tudi v letnem

Reden letni pregled strojev v Zali. Na posnetku sta inženir varstva pri delu Milan Rifelj in pooblaščenec s tega področja iz tozda Zale.

